URZĄD STATYSTYCZNY W LUBLINIE

OPRACOWANIA SYGNALNE | Lublin, czerwiec 2011 r.

Kontakt: SekretariatUSLUB@stat.gov.pl Tel. 81 533 20 51, fax 81 533 27 61

Internet: http://www.stat.gov.pl/lublin/index_PLK_HTML.htm

OCHRONA ZDROWIA I OPIEKA SPOŁECZNA W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM W 2010 R.

AMBULATORYJNA OPIEKA ZDROWOTNA

Według stanu na 31 XII 2010 r. w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej działało 1447 placówek, więcej o 1,5% niż rok wcześniej. Zwiększyła się liczba niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej (o 5,1%), a zmniejszyła się publicznych (o 9,7%). W strukturze podmiotów niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej stanowiły 56,9%.

Ambulatoryjna opieka zdrowotna – *udzielanie przez świadczeniodawców świadczeń opieki zdrowotnej osobom niewymagającym leczenia w warunkach całodobowych lub całodziennych.*

Podstawowa opieka zdrowotna – *świadczenia zdrowotne profilaktyczne, diagnostyczne, lecznicze, rehabilitacyjne oraz pielęgnacyjne z zakresu medycyny ogólnej, rodzinnej i pediatrii, udzielane w ramach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej.*

Świadczenia specjalistyczne – *świadczenia opieki zdrowotnej udzielane we wszystkich dziedzinach medycyny z wyłączeniem świadczeń udzielanych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.*

Tabl. 1. **Placówki ambulatoryjnej opieki zdrowotnej**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2009	2010	
	liczba		2009=100
Ogółem	**1425**	**1447**	***101,5***
zakłady opieki zdrowotnej	949	973	*102,5*
publiczne	165	149	*90,3*
niepubliczne	784	824	*105,1*
praktyki lekarskie (indywidualne i grupowe)[a]	476	474	*99,6*

a Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

Liczba porad udzielonych w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej spadła w stosunku do roku poprzedniego o 2,1%. Mieszkańcy województwa lubelskiego najczęściej korzystali z porad w niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej (67,1% ogółu porad). Udzielono w nich 81,2% ogółu porad z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, 47,6% specjalistycznych porad lekarskich oraz 56,4% porad stomatologicznych.

W 2010 r. przeciętnie mieszkaniec województwa skorzystał z ok. 8 porad w placówkach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej (tyle samo, co w roku ubiegłym), w tym: 4,1 u lekarza opieki podstawowej, 2,3 u lekarza specjalisty i 1,2 u stomatologa.

Tabl. 2. **Porady udzielone w ambulatoryjnych zakładach opieki zdrowotnej**[a]

Wyszczególnienie	2009	2010	
	porady w tys.		2009=100
Ogółem	**16788,8**	**16435,6**	***97,9***
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	9137,0	8901,3	*97,4*
specjalistycznej opieki zdrowotnej	7651,8	7534,3	*98,5*
lekarskie	5158,2	5046,7	*97,8*
stomatologiczne	2493,6	2487,6	*99,8*
W publicznych zakładach opieki zdrowotnej	**4342,9**	**4137,0**	***95,3***
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	1598,8	1560,0	*97,6*
specjalistycznej opieki zdrowotnej	2744,1	2577,0	*93,9*
lekarskie	2589,4	2425,4	*93,7*
stomatologiczne	154,7	151,6	*98,0*
W niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej	**11108,0**	**11035,2**	***99,3***
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	7400,0	7229,0	*97,7*
specjalistycznej opieki zdrowotnej	3708,0	3806,2	*102,6*
lekarskie	2312,6	2403,5	*103,9*
stomatologiczne	1395,4	1402,8	*100,5*
W ramach praktyk lekarskich[b]	**1337,9**	**1263,3**	***94,4***
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	138,2	112,3	*81,2*
specjalistycznej opieki zdrowotnej	1199,6	1151,0	*95,9*
lekarskie	256,2	217,8	*85,0*
stomatologiczne	943,4	933,2	*98,9*

a Bez porad udzielonych w szpitalnych izbach przyjęć.
b Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

Specjalistyczne porady lekarskie według rodzaju poradni w 2010 r.

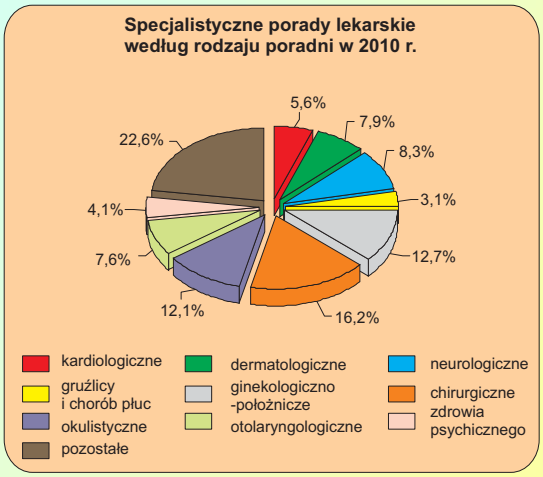

Tabl. 3. **Porady udzielone w zakładach opieki zdrowotnej oraz w ramach praktyk lekarskich według podregionów i powiatów w 2010 r.**

Wyszczególnienie	Porady		
	lekarskie		stomatologiczne
	razem	w tym specjalistyczne	
	w tys.		
Województwo	**13948,0**	**5046,7**	**2487,6**
Podregion bialski	1778,9	511,2	263,8
Powiaty:			
bialski	442,5	48,2	69,5
parczewski	210,1	66,5	36,2
radzyński	307,4	68,3	58,2
włodawski	298,7	111,5	38,6
Miasto na prawach powiatu:			
Biała Podlaska	520,2	216,7	61,3
Podregion chełmsko-zamojski	3870,3	1106,5	646,9
Powiaty:			
biłgorajski	440,0	86,0	61,2
chełmski	264,2	2,2	67,6
hrubieszowski	385,2	90,2	38,6
krasnostawski	415,5	113,0	39,9
tomaszowski	499,5	148,7	81,8
zamojski	388,6	18,8	96,0
Miasta na prawach powiatu:			
Chełm	625,4	203,3	122,8
Zamość	851,8	444,3	139,0
Podregion lubelski	5547,4	2563,6	1131,4
Powiaty:			
lubartowski	508,9	140,5	59,8
lubelski	597,0	112,3	113,5
łęczyński	357,3	102,5	57,4
świdnicki	445,3	133,9	60,0
Miasto na prawach powiatu:			
Lublin	3638,9	2074,3	840,8
Podregion puławski	2751,4	865,4	445,5
Powiaty:			
janowski	245,4	84,1	33,7
kraśnicki	644,2	174,8	86,8
łukowski	469,9	104,3	56,8
opolski	281,8	96,5	39,4
puławski	747,1	287,6	160,6
rycki	363,0	118,1	68,1

RATOWNICTWO MEDYCZNE

Szybką pomoc medyczną w nagłych przypadkach w 2010 r. świadczyło 108 zespołów ratownictwa medycznego. Na taką jednostkę przypadało przeciętnie 19,9 tys. mieszkańców (przed rokiem 19,4 tys.).

W 2010 r. zespoły wyjazdowe ratownictwa medycznego dokonały prawie 181 tys. wyjazdów na miejsce zdarzenia, (mniej o 2,7% niż w roku poprzednim), z czego 76,8% to wyjazdy do domu, a 5,5% do zdarzeń w ruchu uliczno-drogowym. Z ich pomocy skorzystało prawie 182 tys. osób, (mniej o 4,1% niż w 2009 r.).

W trybie ambulatoryjnym świadczeń w nagłych wypadkach udzielało 18 izb przyjęć i 19 szpitalnych oddziałów ratunkowych. Z ich usług skorzystało prawie 320 tys. osób, mniej o 4,6% niż w poprzednim roku. Najczęściej udzielano pomocy o charakterze chirurgicznym (36,3% ogółu świadczeń), następnie ogólnym (20,5%) i z zakresu chorób wewnętrznych (18,3%). Najrzadziej natomiast udzielano porad okulistycznych i stomatologicznych (1,1%).

Tabl. 4. **Ratownictwo medyczne**

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Zespoły ratownictwa medycznego	**111**	**108**	***97,3***
Izby przyjęć	**16**	**18**	***112,5***
Zespoły transportu sanitarnego	**19**	**27**	***142,1***
Wyjazdy na miejsce zdarzenia	**188079**	**180808**	***96,1***
w tym w:			
ruchu uliczno-drogowym	11010	9868	*89,6*
pracy	864	964	*111,6*
szkole	735	705	*95,9*
domu	139561	138827	*99,5*
Osoby, którym udzielono świadczenia zdrowotnego poprzez wyjazd	**189398**	**181608**	***95,9***
w tym:			
kobiety	89973	84243	*93,6*
dzieci i młodzież do 18 roku życia	10672	9412	*88,2*
Osoby, którym udzielono świadczenia w izbie przyjęć lub szpitalnym oddziale ratunkowym w trybie ambulatoryjnym	**335207**	**319621**	***95,4***
w tym:			
kobiety	154086	142624	*92,6*
dzieci i młodzież do 18 roku życia	59104	58165	*98,4*

W 2010 r. w porównaniu do roku poprzedniego zmniejszyła się o 11,8% liczba dzieci i młodzieży do 18 roku życia korzystających ze świadczeń zespołów wyjazdowych oraz o 1,6% liczba takich świadczeń udzielona w trybie ambulatoryjnym.

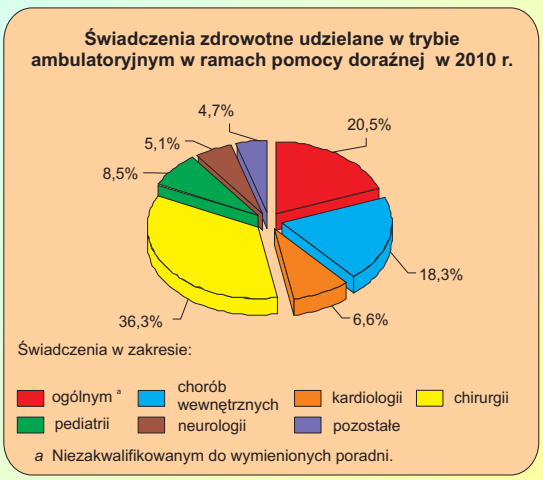

APTEKI

Sprzedaż leków i środków medycznych w 2010 r. prowadziły 793 apteki i 51 punktów aptecznych.

Tabl. 5. **Apteki i punkty apteczne**[a]

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Apteki	**788**	**793**	***100,6***
w tym:			
pełniące dyżury nocne:			
stałe	14	18	*128,6*
okresowe	157	152	*96,8*
Punkty apteczne[b]	**55**	**51**	***92,7***
Pracujący ogółem (w aptekach i punktach aptecznych)	**3069**	**3147**	***102,5***
w tym:			
magistrowie farmacji	1667	1644	*98,6*
technicy farmaceutyczni	940	1031	*109,7*
Liczba ludności na 1 aptekę i punkt apteczny	**2559**	**2550**	***99,6***

a Badaniem objęte są ogólnodostępne apteki i punkty apteczne; nie wlicza się więc do nich aptek szpitalnych zaopatrujących w leki i środki medyczne stacjonarne zakłady opieki zdrowotnej.
b Zgodnie z ustawą z 6 września 2001 r. o prawie farmaceutycznym, punkty apteczne tworzone po dniu wejścia w życie ustawy mogą być usytuowane jedynie na terenach wiejskich.

W porównaniu do 2009 r. nastąpił wzrost liczby aptek o 0,6%, a spadek liczby punktów aptecznych o 7,3%. Liczba ludności obsługiwanej przez 1 placówkę zmalała. Stałe dyżury nocne pełniło tylko 2,3% aptek, a ich liczba wzrosła w stosunku do roku ubiegłego o 28,6%.

Wśród pracujących przeważali magistrowie farmacji, którzy stanowili 52,2% personelu.

ŻŁOBKI

Do systemu opieki zdrowotnej należą żłobki i oddziały żłobkowe działające przy przedszkolach. W województwie lubelskim placówki te zlokalizowane były wyłącznie w miastach.

Żłobki *– jednostki udzielające świadczeń zdrowotnych obejmujących swoim zakresem działania profilaktyczne i opiekę nad dzieckiem w wieku do 3 lat, w czasie pracy rodziców lub opiekunów.*

Tabl. 6. **Żłobki**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Żłobki	**14**	**14**	***100,0***
Oddziały żłobkowe	**8**	**7**	***87,5***
Miejsca rzeczywiste	1282	1285	*100,2*
Dzieci	1243	1265	*101,8*
Dzieci przebywające w ciągu roku	2268	2038	*89,9*
Osobodni pobytu w ciągu roku	182814	190961	*104,5*

Pomimo, że w 2010 r. ubył jeden oddział żłobkowy, wzrosła liczba miejsc rzeczywistych, przygotowanych na przyjęcie dzieci (o 0,2%). Zmniejszyła się liczba dzieci przebywających w żłobkach w ciągu roku (o 10,1%). Według stanu na koniec grudnia, miejsca wykorzystane były w 98,4% (o 1,4 pkt proc. więcej niż w grudniu 2009 r.). Przeciętny pobyt dziecka w placówce wynosił 94 dni (więcej o 13 niż w 2009 r.) W grudniu 2010 r. w miastach województwa lubelskiego na każde 1000 dzieci w wieku do 3 lat do żłobka lub oddziału żłobkowego uczęszczało 41, tj. tyle samo, co w grudniu 2009 r.

OPIEKA SPOŁECZNA

W końcu 2010 r. w województwie lubelskim działało 85 **stacjonarnych zakładów pomocy społecznej** (w tym 16 filii). Wśród nich 60,0% stanowiły domy pomocy społecznej.

Dla 58,8% placówek organem prowadzącym był samorząd terytorialny. Pozostałe prowadzone były przez: stowarzyszenia (20,0%), kościoły i związki wyznaniowe (11,8%), fundacje (7,1%) oraz osoby fizyczne i prawne (2,4%).

Placówki dysponowały łącznie ponad 5,5 tys. miejsc. Było ich więcej o 1,4% niż w roku ubiegłym.

Tabl. 7. **Mieszkańcy stacjonarnych zakładów pomocy społecznej**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Ogółem[a]	**5230**	**5339**	***102,1***
w tym kobiety	2369	2420	*102,2*
w tym w domach i zakładach dla:			
osób w podeszłym wieku	1312	1335	*101,8*
przewlekle somatycznie chorych	687	634	*92,3*
dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie	1040	1065	*102,4*
dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie	370	369	*99,7*
przewlekle psychicznie chorych	709	732	*103,2*
niepełnosprawnych fizycznie	272	287	*105,5*
matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	110	131	*119,1*
bezdomnych	705	730	*103,5*
z tego w wieku:			
do 18 lat	243	228	*93,8*
19-40	871	913	*104,8*
41-60	1638	1665	*101,6*
61-74	1179	1222	*103,6*
75 lat i więcej	1299	1311	*100,9*

a Łącznie z filiami.

Liczba miejsc w przeliczeniu na 10 tys. ludności wyniosła 25,8 i była wyższa o 0,4 miejsca niż w 2009 r.

W końcu grudnia 2010 r. w stacjonarnych zakładach pomocy społecznej przebywało 5339 miesz-

kańców, czyli więcej o 2,1% niż przed rokiem, w tym najwięcej w domach dla osób w podeszłym wieku (25,0%).

Większość osób (79,9%) opłacało swój pobyt przynajmniej w części z dochodów własnych, ale tylko 5,9% pokrywało go w całości. Pobyt w zakładach stacjonarnej pomocy społecznej w 6,9% przypadków finansowany był w całości przez budżet gminy lub państwa, natomiast 3,2% mieszkańców takich zakładów zwolniona była z ponoszenia opłat.

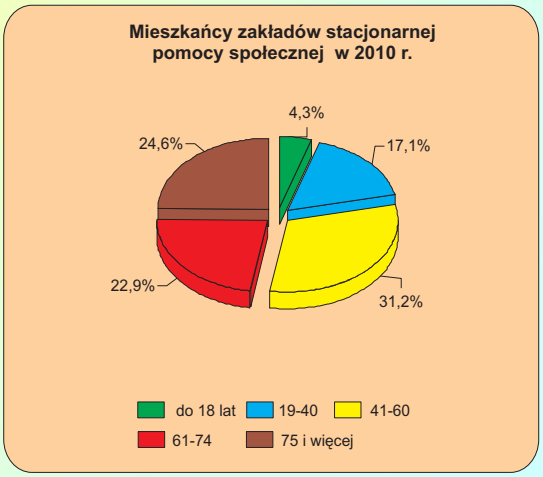

Najliczniejszą grupę pod względem wieku stanowiły osoby od 41 do 60 lat (31,2%), najmniej liczną dzieci i młodzież do 18 roku życia (4,3%).

Według stanu na koniec 2010 r. na przyjęcie w placówce oczekiwało 340 osób wobec 451 osób w poprzednim roku.

Opiekę nad dziećmi i młodzieżą pozbawioną całkowicie lub częściowo opieki ze strony rodziny naturalnej, realizowaną w ramach pomocy społecznej sprawują placówki opiekuńczo-wychowawcze oraz rodziny zastępcze.

Placówki interwencyjne *– zapewniają na czas trwania sytuacji kryzysowej doraźną opiekę i wychowanie, kształcenie dostosowane do wieku i możliwości rozwojowych, przygotowują diagnozę dziecka i jego sytuacji rodzinnej oraz ustalają wskazania do dalszej pracy z dzieckiem.*
Placówki rodzinne *– tworzą wielodzietną rodzinę, umożliwiającą całodobową opiekę i wychowanie (np. licznemu rodzeństwu), zapewniają kształcenie, wyrównywanie opóźnień rozwojowych i szkolnych.*
Placówki socjalizacyjne *– zapewniają całodobową opiekę, wychowanie i kształcenie oraz zaspokojenie niezbędnych potrzeb dziecka, zapewniają zajęcia korekcyjne, kompensacyjne, logopedyczne, terapeutyczne, rekompensujące brak wychowania w rodzinie i przygotowują do życia społecznego, a dzieciom niepełnosprawnym – odpowiednią rehabilitację i zajęcia specjalistyczne.*
Placówki wielofunkcyjne *– zapewniają dzienną i całodobową opiekę oraz wychowanie poprzez realizację zadań przewidzianych dla placówki: wsparcia dziennego, interwencyjnej i socjalizacyjnej, a także łączą dzienne i całodobowe działania terapeutyczne, interwencyjne i socjalizacyjne skierowane na dziecko i rodzinę dziecka.*
Placówki wsparcia dziennego *– działają w najbliższym środowisku dziecka, wspierają funkcje opiekuńczo-wychowawcze, świadcząc opiekę dzienną i zapewniając dziecku: pomoc w nauce, organizację czasu wolnego, rozwój zainteresowań, organizację zabaw i zajęć sportowych.*

W 2010 r. funkcjonowało 117 **placówek opiekuńczo-wychowawczych**. Podobnie jak rok wcześniej działało 37 placówek całodobowych oraz 80 wsparcia dziennego (o 6 więcej niż przed rokiem).

W stosunku do 2009 r. spadła o 6,6% liczba podopiecznych objętych opieką całodobową, w tym w placówkach socjalizacyjnych o 1,8%, interwencyjnych o 37,0% i wielofunkcyjnych o 12,8%, zaś wzrosła w placówkach rodzinnych o 3,8%.

Tabl. 8. **Wychowankowie placówek opiekuńczo-wychowawczych**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Placówki całodobowe	**1160**	**1083**	***93,4***
interwencyjne	27	17	*63,0*
rodzinne	185	192	*103,8*
socjalizacyjne	433	425	*98,2*
wielofunkcyjne	515	449	*87,2*
Placówki wsparcia dziennego	**2579**	**2622**	***101,7***
opiekuńcze	2289	2321	*101,4*
specjalistyczne	290	301	*103,8*

W całodobowych placówkach opiekuńczo-wychowawczych 3,0% wychowanków było sierotami biologicznymi, a 26,5% – półsierotami.

Z pomocy placówek wsparcia dziennego korzystało ponad 2,6 tys. podopiecznych, a ich liczba wzrosła w porównaniu do 2009 r. o 1,7%.

Alternatywą dla systemu instytucjonalnego jest umieszczanie dzieci w **rodzinach zastępczych**.

Rodziny zastępcze – to rodziny zapewniające na czas określony opiekę i wychowanie dzieciom pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej.

Tabl. 9. **Rodziny zastępcze**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2009	2010	
	w liczbach bezwzględnych		2009=100
Rodziny zastępcze	**1819**	**1686**	***92,7***
spokrewnione z dzieckiem	1541	1420	*92,1*
niespokrewnione z dzieckiem	229	215	*93,9*
zawodowe niespokrewnione z dzieckiem: wielodzietne, specjalistyczne oraz o charakterze pogotowia rodzinnego	49	51	*104,1*
Dzieci w rodzinach zastępczych	**2772**	**2647**	***95,5***
w tym posiadające orzeczenie o niepełnosprawności	203	225	*110,8*

Liczba rodzin zastępczych w 2010 r. zmniejszyła się (o 7,3%), w tym w największym stopniu liczba rodzin spokrewnionych z dzieckiem (o 7,9%), zwiększyła się jedynie o 4,1% liczba rodzin zawodowych niespokrewnionych z dzieckiem. Liczba wychowanków znajdujących się pod opieką rodzin zastępczych spadła o 4,5%.

Prosimy o podanie źródła przy publikowaniu danych Urzędu Statystycznego w Lublinie